

РЕШЕНИЕ

№ 20206

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9386** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], депозирана от процесуалния му представител ст. юрисконсулт Е. П. с приложено пълномощно, срещу Решение №1617 от 04.04.2024 г., постановено по НАХД №2283/2024 г. по описа на СРС, НО, 116-ти състав, с което е отменено издаденото от нея Наказателно постановление №01-2300550 от 19.12.2023 г. С последното на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.413, ал.2 от КТ на „КОМЕРС СЪЛЮШЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], район С., [улица], ет.5, Офис 502 е била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за административно нарушение на чл.3, т.5 и т.7, във връзка с чл.11, ал.1, т.6 от Наредба № 5 за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска (Обн., ДВ., бр. 47 от 1999 г.) /Наредбата/.

В жалбата се развиват съображения за неправилност на обжалваното решение, като касаторът счита, че доводите, изложени в обжалвания съдебен акт, са изведени при неправилно тълкуване на материалния и процесуалния закон. Твърди, че отговорността на „КОМЕРС СЪЛЮШЪНС“ ЕООД, в качеството му на работодател, е ангажирана, тъй като не е отчетен риска от „движещи се транспортни средства“, поради което контролният орган е приел, че са били нарушени посочените разпоредби от Наредбата. Изложени са подробни съображения защо касаторът не споделя тълкуването на съда на понятието ПТП, дефиницията на „движещи се транспортни средства“, изводът, че чл.11, ал.1, т.6 от Наредбата е неприложим, както и че АУАН е

издаден от орган без съответната местна компетентност. Иска се решението на СРС да бъде отменено, а издаденото НП да бъде потвърдено изцяло.

Ответникът „КОМЕРС СЪЛЮШЪНС“ ЕООД, [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. З., оспорва жалбата. Счита решението за законосъобразно и правилно, поради което моли да бъде потвърдено по подробно изложени в представен отговор съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №01-2300550/19.12.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Б.. Със същото на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.413, ал.2 от КТ на дружеството ответник в настоящото производство е била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за административно нарушение на чл.3, т.5 и т.7 във връзка с чл.11, ал. 1, т.6 от Наредбата, за това, че не е изпълнил задължението си да оцени (идентифицира) евентуалните рискове, които могат да бъдат източник на риск по време на работа за работно място „Главен счетоводител" в обекта на проверка – Производствена база „ГРОМА ХОЛД", ведно с прилежащи към нея административни сгради, находящ се в [населено място] поле, общ. Б., експлоатиран от търговеца и отчете такива, които могат да настъпят вследствие на организацията на труда, както и такива в резултат на други странични фактори, а именно - риск от движещи се транспортни средства.

От фактическа страна СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, а именно, че на 25 и 26.09.2023 г. представители на Дирекция „ИТ“ със седалище [населено място] извършили проверка по работни места относно спазване разпоредбите на трудовото законодателство, във връзка с настъпила на 25.09.2023 г., около 13:00 ч. злополука със служителката В. Л. Б. с ЕГН [ЕГН] на обект - Производствена база „ГРОМА ХОЛД“, ведно с прилежащи към нея административни сгради, находящ се в [населено място] поле, общ. Б., експлоатиран от „КОМЕРС СЪЛЮШЪНС“ ЕООД със седалище на дружеството в [населено място]. Търговецът е бил призован по реда на чл.45 от АПК за извършване на проверка по документи в Д“ИТ” - [населено място] с Призовка с И.. №23084079/26.09.2023 г. В т.9 от същата е посочена изисканата документация по оценяване на риска, поради обстоятелството, че такава не е представена и не се е намирала в обекта на проверка. На 18.10.2023 г. в Дирекция „ИТ“ [населено място] от явилия се законен представител на дружеството била представена част от изисканата с горепосочената призовка вътрешно-фирмена документация на предприятието. Представени били документите, съдържащи се в личното трудово досие на В. Л. Б.. Последната се установило, че

изпълнявала длъжността „Главен счетоводител“, по силата на сключен с търговското предприятие Трудов договор № 00000023/04.09.2023 г. В т.1 от договора в частта „Място на работа“ е извършен запис „помещение, цех, стая, машина, съоръжение и др.“, без конкретно посочване на такова. По отношение на представената документация, свързана с оценяване на риска за обекта на контрол, било установено, че са обследвани евентуалните рискове за работните места: „Управител“, „Главен счетоводител“, „Експерт, търговия“, „Барман“, „Юрисконсулт“, „Фактурист“, „Шофьор, лек автомобил до 9 места“. При прегледа на Карта за оценка на риска № 2 за работно място „Главен счетоводител“ било установено, че при разработване на Оценката на риска и идентифициране на евентуалните рискове, които са възможни при осъществяване на различните видове дейности, свързани с изпълнението на тази длъжност, проверяващите приели, че не са отчетени всички такива, които могат да настъпят вследствие на организацията на труда на територията на обекта на контрол, както и такива в резултат на други странични фактори, които могат да бъдат източник на риск по време на работа, а именно риск от движещи се транспортни средства, който е обследван за други работни места. За позицията „Главен счетоводител“ бил разгледан рискът от автопроизшествия, но не и риск от движещи се транспортни средства, който бил разгледан за други длъжности. Проверяващите приели, че за пострадалата се е реализирала опасността от движещи се транспортни средства и неговото неразглеждане за тази длъжност е административно нарушение. За административното нарушение, квалифицирано като такова по чл.3, т.5 и т.7, вр чл.11, ал.1, т.6 от Наредба № 5 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

За да отмени НП, СРС е приел на първо място, че АУАН е издаден от орган без съответната местна компетентност, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила и този порок влече отмяна на НП, макар и НП да е издадено от орган, посочен в т.5 от Заповед от 28.08.2022 г. това е така, тъй като седалището на работодателя е в [населено място], където е и мястото на извършване на нарушение, извършено чрез бездействие.

СРС разгледал и материалната законосъобразност на обжалваното пред нето НП, като е приел, че описаното нарушение не е извършено, доколкото реализираният се риск за пострадалата е разгледан в картата за оценка на риска за длъжността „главен счетоводител“ и е обхванат от точка 10 - опасност от автопроизшествия. Изложил е мотиви за неправилна преценката на АНО, че разгледаният риск за конкретната длъжност, заемана от пострадалата, а именно опасност от автопроизшествия по точка 10, не включва и реално реализиралото се събитие с фатален изход. Като напълно погрешни са възприети доводите на АНО и на актосъставителя, че реализиралото се събитие не е пътнотранспортно произшествие, че ПТП е инцидент само между два автомобила и за това попадало в риска от движещи се транспортни средства. Приел е, че ЗДвП не борави с понятието транспортно средство и такова в този закон не съществува, което лишава от логика твърдението, че бетоновозът, реализирал произшествието с пострадалата, е транспортно средство, като се е мотивирал защо намиращият се на площадката и реализирал инцидента бетоновоз е автомобил, респективно пътнотранспортно превозно средство.

Решението е правилно като краен резултат, макар и не на всички изложени от въззивната инстанция основания.

Настоящата касационна инстанция счита за неправилен извода на СРС, че АУАН е

съставен от териториално некомпетентен орган. За да се прецени компетентността както на актосъставителя, така и на АНО на първо място следва да се определи мястото на извършване на нарушението, което не е изрично посочено в АУАН. От съдържанието му и от изложеното в НП се стига до извод, че е прието, че същото е извършено на обект – Производствена база „ГРОМА ХОЛД“, ведно с прилежащи към нея административни сгради, находящ се в [населено място] поле, общ. Б., където се е намирало работното място на служителя, с когото е била настъпила злополука. Вярно е, че седалището на работодателя е в [населено място], както и че нарушението, за което е повдигнато обвинение, е извършено чрез бездействие, но съдът намира, че доколкото е прието, че работодателят е следвало да извърши оценка на риска на организацията на труда и на други странични фактори, които могат да породят риск на работно място, находящо се на работна площадка, която се намира на територията на [община], то мястото на извършване на нарушението е именно там, съответно актосъставителят, гл. инспектор в ДИТ – Б. е бил териториално компетентен да състави процесния АУАН. При нарушение, извършено чрез бездействие, мястото на извършването му е там, където е следвало да бъде извършено дължимото действие. Като се вземе предвид, че съобразно предвиденото в чл.3 от Наредбата оценяването на риска обхваща работните процеси; работното оборудване; помещенията; работните места; организацията на труда; използването на суровини и материали, както и други странични фактори, които могат да породят риск, следва извода, че такава оценка следва да бъде извършена именно на работните места, а не по седалище на работодателя.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че словесното описание на нарушението не съответства на приетите за нарушени правни норми. В НП е прието, че към 25.09.2023 г. работодателят е извършил нарушение на трудовото законодателство, като не е изпълнил задължението си да оцени /идентифицира / евентуалните рискове, които могат да бъдат източник на риск по време на работа за работно място „Главен счетоводител“ в обекта на проверката и отчете такива, които могат да настъпят вследствие на организацията на труда, както и такива, в резултат на други странични фактори, а именно, риск от движещи се транспортни средства. В същото време за нарушени са приети разпоредбите на чл.3, т.5 и т.7, вр. чл.11, т.6 от Наредбата. В чл.11 са разписани случаите, в които оценката на риска се преразглежда, като съобразно т.6 това следва да се извърши когато резултатите от разследвания на злополуки, аварии, професионални заболявания и инциденти без злополука налагат преразглеждане. В обстоятелствената част на НП, както е приел и СРС, не е описана липса на преразглеждане на оценката на риска. Предвид това съдът приема, че приетото за извършено нарушение не е описано по начин, по който да може да се разбере както от дружеството, така и от съда, в неизпълнението на кое задължение дружеството е обвинено – дали за това, че не е извършило цялостна оценка на риска или за това, че не е преразгледало наличната оценка на риска след настъпилата злополука. Това нарушение е съществено, защото ограничава правото на защита на санкционираното дружество и пречатства съда да извърши преценка за законосъобразност на НП.

Въпреки изложеното и ако се приеме, че дружеството е санкционирано за това, че не е било включило във вече изготвената за оценка на риска №2 за работно място „Главен счетоводител“ рискът от движещи се транспортни средства, то съдът приема за правилни изводите на СРС, че реализираният се с пострадалата риск е бил разгледан и

отчетен при изготвяне на оценката, макар и не по всички изложени съображения. Видно от карта на риска №2 в т.10 от същата е включен като риск опасност от автопроизшествия, каквато е именно реализираната злополука. Доколкото автопроизшествията се реализират от поне едно движещо се превозно средство, следва извода, че рискът от движещи се транспортни средства се поглъща от риска автопроизшествие. По разбиране на настоящия състав автопроизшествието следва да се възприема като общо понятие за всички инциденти, станали с участието на превозно средство, като това са както ПТП по смисъла на §30 от ДР на ЗДвП, които са реализирани при движение на ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, така и такива, реализирани се извън пътищата, както е в случая – в производствената база на дружеството. Следователно, като не е отчело отделно този риск, дружеството не е извършило административно нарушение.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е отменено НП, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството в размер на 100 лв., определени съобразно фактичката и правна сложност на делото. Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1617 от 04.04.2024 г., постановено по НАХД №2283/2024 г. по описа на СРС, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „КОМЕРС СЪЛЮШЪНС“ ЕООД, [населено място] деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.